

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 30 września 1947 r.

Nr 24

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DEKRETY:	Str.
Poz. 292 — z dnia 5 września 1947 r. o wycofaniu z obiegu niemieckiego bilonu metalowego	932
„ 293 — z dnia 5 września 1947 r. o utworzeniu Państwowego Instytutu Naukowego Leczniczych Surowców Roślinnych	932
„ 294 — z dnia 5 września 1947 r. o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do Z. S. R. R.	933
„ 295 — z dnia 5 września 1947 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności.	935
ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY:	
Poz. 296 — z dnia 12 lipca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu Państwowego Przedsiębiorstwa „Centralny Zarząd Wytwórni Materiałów Budowlanych.	935
OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:	
Poz. 297 — z dnia 3 września 1947 r. L. D. III. 7468/7/47 w sprawie rachunkowości podatku gruntowego	941
„ 298 — z dnia 8 sierpnia 1947 r. L. D. V. 7454/3/47 (Nr 283) w sprawie potrącalności świadczeń na rzecz odbudowy Warszawy	945
DZIAŁ NIEURZĘDOWY:	
z Ministerstwa Skarbu:	
Komunikat o unieważnieniu pieczęci urzędowej.	946
Komunikat o unieważnieniu pokwitowań kasowych.	946
Sprostowanie.	946
Ogłoszenie o unieważnieniu legitymacji służbowej	946

292.

D E K R E T

z dnia 5 września 1947 r.

o wycofaniu z obiegu niemieckiego bilonu metalowego.

Na mocy art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Niemiecki bilon metalowy, pozostawiony w obiegu aż do odwołania na podstawie art. 2 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 23 października 1944 r. o wycofaniu z obiegu marki niemieckiej na obszarze województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 43) i art. 3 dekretu z dnia 5 lutego 1945 r. o deponowaniu i wymianie marek niemieckich na terenach Rzeczypospolitej Polskiej, wyzwolonych spod okupacji po dniu 6 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 17), przestaje być z dniem ogłoszenia dekretu niniejszego środkiem płatniczym na obszarze Państwa Polskiego.

Art. 2. 1. Wszystkie urzędy skarbowe oraz oddziały Narodowego Banku Polskiego będą wymieniałe wycofany z obiegu niemiecki bilon me-

talowy na walutę polską w stosunku 2 fenigi równe 1 groszowi.

2. Kwoty poniżej 1 marki niemieckiej nie ulegają wymianie.

3. Wymiana niemieckiego bilonu metalowego rozpocznie się w 3-cim dniu, a ukończona zostanie w 30-tym dniu po ogłoszeniu dekretu niniejszego.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 września 1947 r. Nr 59, poz. 315).

293.

D E K R E T

z dnia 5 września 1947 r.

o utworzeniu Państwowego Instytutu Naukowego Lecznicych Surowców Roślinnych.

Na mocy art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Tworzy się Państwowy Instytut Naukowy Lecznicych Surowców Roślinnych, zwany w dalszych postanowieniach Instytutem, jako zakład naukowo-badawczy.

2. Instytut jest osobą prawną.

3. Siedzibą Instytutu jest m. Poznań.

4. Instytut może zakładać stacje naukowo-doświadczalne na obszarze całego Państwa.

5. Instytut podlega Ministrowi Zdrowia.

Art. 2. 1. Przedmiotem działalności Instytutu jest opracowywanie naukowych podstaw i metod hodowli i uprawy roślin leczniczych oraz ich racjonalnej eksploatacji.

2. Do zadań Instytutu w szczególności należy:

- 1) aklimatyzacja, selekcja i uszlachetnianie roślin leczniczych, mnożenie elit i dostarczanie wyselekcjonowanych odmian i nasion plantacjom krajowym w celu uprawy;
- 2) badanie farmakognostyczne jakości i sposobów przetwórstwa roślin w kierunku podniesienia ich własności leczniczych;
- 3) prowadzenie innych badań naukowych w dziedzinie farmakognozji i zielarstwa, zleconych Instytutowi przez Ministra Zdrowia;
- 4) doświadczałnictwo polowe w kierunku racjonalizacji uprawy i opracowywania nowych me-

to uprawy roślin leczniczych, dotychczas nie-uprawianych w kraju bądź występujących w ilościach niezaspakajających jego potrzeby;

- 5) naukowo-doświadczalna kontrola stosowanych dotychczas i opracowywanie nowych metod wytwórczości i przetwórczości farmaceutycznej leczniczych surowców roślinnych;
- 6) urzędowa ocena i opracowywanie norm i standardów leczniczych surowców roślinnych, przeznaczonych dla rynku krajowego i eksportu;
- 7) współpraca z rolnictwem, leśnictwem i przemysłem na polu badań praktycznych w zakresie realizacji i unormowania wytwórczości krajowej środków leczniczych pochodzenia roślinnego i ich surowców;
- 8) współpraca z pokrewnymi zakładami naukowo-badawczymi.

Art. 3. 1. Na potrzeby Instytutu może być przekazane użytkowanie majątku państwowego, zarówno ruchomego jak i nieruchomego. Przekazanie lub odjęcie Instytutowi użytkowania majątku nieruchomego wymaga uchwały Rady Ministrów.

2. Instytut może przyjmować pod warunkiem obciążającym darowizny lub zapisy za uprzednią zgodą Ministra Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

3. Minister Zdrowia w porozumieniu z właściwymi ministrami ustala zasady gospodarki majątkami państwowymi przekazanymi do użytkowania Instytutu, jak również zakres i sposób wykonywania nadzoru nad gospodarką tymi majątkami.

Art. 4. Budżet Instytutu stanowi odrębny dział budżetu Ministerstwa Zdrowia. Roczne sprawozdania z wykonania budżetu oraz zamknięcia rachunków Instytutu zatwierdza Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 5. 1. Na czele Instytutu stoi dyrektor powołany przez Ministra Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Z dyrektorem Instytutu współpracuje Rada Naukowa jako organ doradczy.

Art. 6. Szczegółowy sposób i zakres działania oraz organizację Instytutu i Rady Naukowej określi statut, zatwierdzony przez Ministra Zdrowia w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Oświaty, Rolnictwa i Reform Rolnych, Leśnictwa oraz Przemysłu i Handlu i ogłoszony w Monitorze Polskim.

Art. 7. Likwidację Instytutu może uchwalić Rada Ministrów na wniosek Ministra Zdrowia. Szczegółowe przepisy dotyczące likwidacji wyda Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Leśnictwa, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 8. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Oświaty, Rolnictwa i Reform Rolnych, Leśnictwa oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

w/z Minister Zdrowia:

Jerzy Sztachelski

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

Minister Oświaty:

Stanisław Skrzyszewski

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Tkaczow

w/z Minister Leśnictwa:

Ryszard Borowy

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 września 1947 r. Nr 59, poz. 317).

294.

DEKRET

z dnia 5 września 1947 r.

o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do Z. S. R. R.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Wszelkie mienie ruchome i nieruchome osób przesiedlonych do Z. S. R. R. pozostałe na obszarze Państwa Polskiego przechodzi z mocy samego prawa z chwilą przesiedlenia tych osób na własność Państwa bez odszkodowania.

Art. 2. 1. Prawa osób trzecich z tytułu umów o przeniesienie własności mienia, o którym mowa w art. 1, zawartych ważnie przed datą przesiedlenia, zostają zachowane.

2. Mienie przechodzi na własność Państwa wolne od wszelkich długów i ciężarów z wyjątkiem służebności, których utrzymanie w mocy uzna za niezbędne powiatowa władza administracji ogólnej. Sprawa odpowiedzialności Państwa za długi i ciężary zostanie uregulowana w odrębnych przepisach.

Art. 3. 1. Przejście mienia na własność Państwa i datę tego przejścia (art. 1) ustalają w drodze orzeczenia okręgowe urzędy likwidacyjne, a w stosunku do nieruchomości ziemskich — powiatowe władze administracji ogólnej.

2. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wydane w porozumieniu z właściwymi ministrami ustali tryb orzekania o przejściu mienia na własność Państwa.

3. Osoba roszcząca prawo własności do mienia, objętego orzeczeniem, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić do sądu z pozwem o uznanie jej własności. W razie prawomocnego uznania jej własności właściwa władza (ust. 1) zarządzi wznowienie postępowania administracyjnego. Wznowienie to może nie nastąpić w stosunku do przejętych na własność Państwa nieruchomości ziemskich, natomiast właścicielom tych nieruchomości służyć będą w tym przypadku uprawnienia, przewidziane w art. 2 dekretu z 28 listopada 1945 r. o przejęciu niektórych nieruchomości ziemskich na cele reformy rolnej i osadnictwa (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 321).

Art. 4. 1. Ujawnienie w księgach wieczystych lub rejestrach publicznych przejścia na własność Państwa mienia, o którym mowa w art. 1, oraz wykreślenie długów i ciężarów (art. 2 ust. 2) nastąpi na wniosek właściwej władzy (art. 3 ust. 1) na podstawie orzeczenia, ustalającego prawo własności tego mienia na rzecz Państwa. Dla wykreślenia służebności konieczne jest złożenie urzędowego odpisu prawomocnego orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej, uznającego służebność za wygasłą.

2. Dokumenty, wnioski i wpisy do ksiąg wieczystych lub rejestrów publicznych, oparte na przepisach dekretu niniejszego, są wolne od opłat sądowych i opłaty skarbowej.

Art. 5. 1. Zabezpieczenie mienia wymienionego w art. 1 oraz wykonywanie wszelkich czynności związanych z zachowaniem jego substancji, jak również zmierzających do korzystania z niego w granicach zwyczajnych potrzeb gospodarczych należy do właściwości okręgowych urzędów likwidacyjnych.

2. Minister Skarbu ustali w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej oraz Rolnictwa i Reform

Rolnych, uprawnienia okręgowych urzędów likwidacyjnych w zakresie zabezpieczenia i czasowego korzystania z tego mienia, oznaczy kategorie mienia, które będą przekazane w zarząd właściwym ze względu na rodzaj mienia władzom, oraz ustali uprawnienia tych władz w zakresie zarządu.

3. Nieruchomości ziemskie, które przeszły na własność Państwa z mocy art. 1, włącza się do Państwowego Funduszu Ziemi z tym, że uprawnienia określone w ust. 1 artykułu niniejszego służą aż do chwili wydania orzeczenia, o którym mowa w art. 3, powiatowym władzom administracji ogólnej.

Art. 6. 1. Każda władza państwowa, samorządowa, osoba prawna lub fizyczna, powziawszy wiadomość o mieniu, określonym w art. 1, winna niezwłocznie zawiadomić o tym właściwy okręgowy urząd likwidacyjny, a co do nieruchomości ziemskich — właściwą powiatową władzę administracji ogólnej.

2. Każdy, kto sprawuje zarząd, jak również każdy, kto jest w posiadaniu mienia określonego w art. 1, winien niezwłocznie zgłosić to mienie łącznie z wszelkimi rachunkami i dowodami oraz gotowizną, znajdującą się w jego rękach właściwemu okręgowemu urzędowi likwidacyjnemu, a co do nieruchomości ziemskich — powiatowej władzy administracji ogólnej.

Art. 7. 1. Kto wykracza przeciw przepisowi art. 6 ust. 2, podlega karze więzienia do lat pięciu lub aresztu oraz karze grzywny do 200.000 złotych albo jednej z tych kar.

2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu i grzywny do 100.000 złotych albo jednej z tych kar.

3. Właściwymi do orzekania są sądy okręgowe.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Administracji Publicznej.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Tkaczow

w/z Minister Administracji Publicznej:

Władysław Wolski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 września 1947 r. Nr 59, poz. 318).

295.

D E K R E T

z dnia 5 września 1947 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności.

Na mocy art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860), zmienionym ustawą z dnia 9 kwietnia 1938 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 232) podwyższa się:

1. w art. 37 ust. 3 sumę wkładów na książeczki oszczędnościowe wolną od zajęcia z 2.500 złotych na 25.000 złotych;
2. w art. 39 ust. 1 sumę należności pieniężnych kas oszczędności, która może być ściągana w trybie administracyjnym, z 1.000 złotych na 10.000 złotych.

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

w/z Minister Skarbu:
Tadeusz Dietrich

w/z Minister Administracji Publicznej:
Władysław Wolski

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 września 1947 r. Nr 59, poz. 319).

296.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 12 lipca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu Państwowego Przedsiębiorstwa „Centralny Zarząd Wytwórni Materiałów Budowlanych“.

Na podstawie art. 1 i 2 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wydziela się z administracji Ministerstwa Odbudowy agendy Komisarza dla Spraw Przemysłu Budowlanego, jako państwowe przedsiębiorstwo przemysłowe, prowadzone według zasad gospodarki handlowej, w ramach państwowego planu gospodarczego, pod nazwą „Centralny Zarząd Wytwórni Materiałów Budowlanych“ w skrócie „CZWMB“.

§ 2.

Siedzibą „CZWMB“ jest miasto stołeczne Warszawa, a terenem działalności obszar Państwa.

§ 3.

Przedmiotem CZWMB jest koordynowanie, nadzorowanie, kontrolowanie oraz ogólne kierownictwo działalności gospodarczej przedsiębiorstw państwowych lub będących pod zarządem państwowym, produkujących materiały budowlane,

wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia, bez naruszenia ich samodzielności prawnej, finansowej i handlowej.

Wytyczne CZWMB wydane w zakresie jego kompetencji są wiążące dla przedsiębiorstw nadzorowanych.

§ 4.

Nadzór państwowy nad CZWMB sprawuje Minister Odbudowy.

§ 5.

Organem nadzorczym, kontrolnym i opiniodawczym CZWMB jest Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i zwalniania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6.

Organem zarządzającym CZWMB jest Dyrekcja, powołana przez Ministra Odbudowy, składająca się z Naczelnego Dyrektora i dwóch Dyrektorów zarządzających.

§ 7.

CZWMB reprezentują: Naczelną Dyrektora lub dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo Dyrektor Naczelną, lub członek Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach uprawnień, wynikających z pełnomocnictw.

Do ważności zobowiązań potrzebne są łączne podpisy dwóch osób reprezentujących CZWMB zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie. Korespondencję zwykłą, nie zawierającą zobowiązań, podpisuje jeden z członków Dyrekcji.

§ 8.

Przekazaniu na rzecz CZWMB ulega majątek Skarbu Państwa nieruchomości i ruchomy, oznaczony przez Ministra Odbudowy.

Minister Odbudowy zarządzi protokółarne przekazanie CZWMB przydzielonego majątku nieruchomości w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9.

Szczegółowe zasady organizacji i działania CZWMB ustali statut, nadany przez Ministra Odbudowy w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

Załącznik-wykaz przedsiębiorstw nadzorowanych przez CZWMB.

w/z MINISTER ODBUDOWY

(—) Inż. J. Żakowski

w/z MINISTER SKARBU

(—) Dietrich

w/z PRÉZES

CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA

(—) K. Sokołowski

W Y K A Z

Przedsiębiorstw, nadzorowanych przez Centralny Zarząd Wytw. Mat. Budowl.

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Miejsce położenia	Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Miejsce położenia
WYTWÓRNIE CERAMICZNE:					
1.	Cegielnia Parowa w Sobotce	Sobotka, pow. Ostrów	28.	Cegielnia Ręczna „Pyszczynek“	Pyszczynek, pow. Gniezno
2.	Cegielnia Parowa „Ostrów Krepa“	Ostrów Krepa, Wysoc- ka 31	29.	Cegielnia Parowa „Sadogora“	Sadogora, pow. Kępno
3.	Cegielnia Parowa „Przygodzice“	Przygodzice, p. Ostrów	30.	Cegielnia Parowa „Wschowa“	Wschowa, ul. Kamienna 7
4.	Cegielnia Parowa „Kwilen“	Kwilen, pow. Kalisz	31.	Cegielnia Parowa „Drzewce Stare“	Drzewce Stare, pow. Wschów
5.	Cegielnia Parowa „Rypinek“	Kalisz, Częstochowska 59	32.	Cegielnia z zap. elektr. „Jedry- chów“	Jedrychów, pow. Zielona Góra
6.	Cegielnia Parowa „Tyniec“	Kalisz, B-ci Niemojew- skich 80	33.	Cegielnia Parowa „Grabice“	Grabice, pow. Gubin
7.	Cegielnia Parowa „Piwonice“	Piwonice, pow. Kalisz	34.	Cegielnia z zap. elektr. „Jaromiro- wice“	Jaromirowice, pow. Gubin
8.	Cegielnia Parowa „Lenartowice“	Lenartowice, pow. Jarocin	35.	Cegielnia z zap. elektr. „Jaromiro- wice“	Jaromirowice, pow. Gubin
9.	Cegielnia Parowa i Wytw. Wyr. Ceram.	Miejska Górka, pow. Ra- wicz	36.	Cegielnia z zap. elektr. „Jaromi- rowice“ „B“	Jaromirowice, pow. Gubin
10.	Cegielnia Parowa „Nietążkowo“	Nietążkowo, pow. Kościan	37.	Cegielnia z zap. elektr. „Jaromi- rowice“ „D“	Jaromirowice, pow. Gubin
11.	Cegielnia Parowa „Augustowo“	Augustowo, pow. Kościan	38.	Cegielnia Parowa „Biadki“	Biadki, pow. Krotoszyn
12.	Cegielnia Parowa „Pyszaca“	Pyszaca, pow. Śrem	39.	Cegielnia Mechan. w Gorzowie	Gorzów, Warszawska 185
13.	Cegielnia Parowa „Mściszewo“	Mściszewo, pow. Oborniki	40.	Cegielnia Par. Nr 1 w Witnicy	Witnica, pow. Zielona Góra
14.	Cegielnia Parowa „Żerków“	Żerków, pow. Jarocin	41.	Cegielnia Par. Nr 2 w Witnicy	Witnica, pow. Zielona Góra
15.	Cegielnia Parowa „Krzywín“	Krzywín, pow. Kościan	42.	Cegielnia Par. Nr 3 w Witnicy	Witnica, pow. Zielona Góra
16.	Cegielnia Parowa „Czacz“	Czacz, pow. Kościan	43.	Cegielnia Par. Nr 4 w Witnicy	Witnica, pow. Zielona Góra
17.	Cegielnia Parowa „Progress“	Roztarszewo, pow. Wol- sztyń	44.	Cegielnia Parowa „Drożki“	Drożki, pow. Zielona Góra
18.	Cegielnia Parowa „Strzyżewo“	Strzyżewo, pow. Nowy Tomyśl	45.	Cegielnia Parowa „Radzunia“	Radzunia, pow. Zielona Góra
19.	Cegielnia Parowa „Junikowo“	Junikowo, pow. Poznań	46.	Cegielnia Parowa „Krośnińska“	Zielona Góra, Krośnińska
20.	Cegielnia elektr. „Bergenhorst“	Piła, ul. Wawelska	47.	Cegielnia Parowa Wap. Piaskowa	Zielona Góra
21.	Cegielnia elektr. „Neukamerun“	Piła, ul. Bydgoska	48.	Cegielnia Parowa „Lublinek“	Lublinek, pow. Oborniki
22.	Cegielnia elektr. „Brendt“	Piła, ul. Bydgoska 108	49.	Cegielnia Parowa „Jaryszewo“	Jaryszewo, pow. Oborniki
23.	Cegielnia Parowa „Oborniki“	Oborniki, Gołazińska 35	50.	Cegielnia Elektr. „Siedlnica“	Siedlnica, pow. Wschowa
24.	Cegielnia Parowa „Kurth“	Piła, ul. Strzelecka 68	51.	Cegielnia Elektr. „Folsztyn“	Folsztyn, pow. Piła
25.	Cegielnia Parowa „Rozstępniewo“	Rozstępniewo, pow. Ra- wicz	52.	Cegielnia ręczna „Wieleń“	Wieleń, pow. Czarnków
26.	Cegielnia Parowa „Perzyny“	Perzyny, pow. Nowy To- myśl	53.	Cegielnia Parowa „Wioska“	Wioska, pow. Wolsztyn
27.	Cegielnia Parowa „Rybojady“	Rybojady, pow. Zielona Góra	54.	Cegielnia Par. i ręcz. „Biskupin“	Biskupin, pow. Żnin
			55.	Cegielnia Parowa „Ciosanice“	Ciosanice, pow. Wolsztyn
			56.	Cegielnia Piask.-Wap. „Wieleń“	Wieleń, pow. Czarnków

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Miejsce położenia	Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Miejsce położenia
57.	Cegielnia Parowa „Sulechów“	Sulechów, pow. Świebódzin	101.	Cegielnia „Wysoka Wielka“	Pow. Wyrzysk, woj. Pomorskie
58.	Cegielnia Parowa „Radowice“	Radowice, pow. Świebódzin	102.	Cegielnia Parowa „Kruszki“	Kruszki, pow. Wyrzysk, woj. Pomorskie
59.	Cegielnia Parowa „Drawiny“	Drawiny, pow. Strzelce Kraińskie	103.	Cegielnia Parowa „Kruger“	Pow. Lubawa, woj. Pomorskie
60.	Cegielnia Elektr. „Gorzów Miasto“	Gorzów Miasto, Błotna 57	104.	Cegielnia Parowa „Alfensleben“	Pow. Lubawa, woj. Pomorskie
61.	Cegielnia Parowa „Rataje 1 42“	Rataje 1 42, pow. Poznań	105.	Cegielnia Parowa „Czajcze“	Świecie, woj. Pomorskie
62.	Cegielnia Par. „Jaromirowice IE“	Jaromirowice, pow. Gubin	106.	Cegielnia Mech. „Młodzieniaszek“	Pabianice, ul. Karola 52
63.	Cegielnia Parowa „Dobrosułow“	Dobrosułow, pow. Krosno	107.	Cegielnia Mech. „Ksawerów“	Ksawerów, pow. Łask
64.	Cegielnia Elektr. „Janin Wielki“	Janin Wielki, pow. Gorzów	108.	Cegielnia Mech. „Bruno Häusler“	Srebrna, pow. Łódź
65.	Cegielnia Parowa „Brzozowiec“	Brzozowiec, pow. Gorzów	109.	Cegieln. Mech. „Leopold Häusler“	Srebrna, pow. Łódź
66.	Cegielnia Elektr. „Gorzów“	Gorzów Miasto, Warszawska 104/105	110.	Cegielnia Mech. „Dąbrówka“	Dąbrówka, pow. Zgierz
67.	Cegielnia Parowa „Świebódzin“	Świebódzin, ul. Topolowa	111.	Cegielnia ręczna „Wolperzt“	Stryków, ul. Piękna 8
68.	Cegielnia Piaskowo-Wapienna	Skwierzyna, Piaskowa 1	112.	Cegielnia Mech. „Moszczenica“	Wola Moszczenicka, gm. Moszczenice, pow. Piotrków
69.	Cegielnia Parowa „Komorowo“	Komorowo, pow. Gubin	113.	Cegielnia Mech. „Białaczów“	gm. Petrykozy, pow. Opoczno
70.	Cegielnia Parowa „Krosno“ n/O.	Krosno n/O., ul. Armii Czerwonej	114.	Cegielnia Mech. „Krobanów“	Krobanów, gm. Zd. Wola, pow. Sieradz
71.	Cegielnia Elektr. „Dąbki“	Dąbki, pow. Krosno n/O.	115.	Cegielnia Mech. Józef Jersak pod zarządem państw.	Zelów, pow. Łask
72.	Cegielnia Parowa „Gęstowiec“	Gęstowiec, pow. Krosno	116.	Cegielnia ręczna „Ostrów“	Ostrów, pow. Piotrków
73.	Cegielnia Parowa „Woźniki“	Woźniki, pow. Radom	117.	Cegielnia ręczna „Opiesin“	Opiesin, gm. Zd. Wola, pow. Sieradz
74.	Cegielnia „Lisieniec“	Częstochowa, Huculska 2/32	118.	Cegielnia ręczna „Stróże“	Stróże, pow. Łódź
75.	Zakłady Cegieln. „Michalina“	wieś Bugaj, gm. Wrzosa-wa, pow. Częstochowa	119.	Cegielnia ręczna „Rosenberg“	Łaznowska Wola, pow. Brzeziny
76.	Zakłady Cegieln. „Chotyłów“	Chotyłów, gm. Piszczac, pow. Biała Podlaska	120.	Cegielnia ręczna „Wilanów“	Wilanów, gm. Dobra, pow. Brzeziny
77.	Państw. Cegieln. Mechan. Łuków	Łuków, Żelechowskiego 18	121.	Cegielnia ręczna „Sierpów“	Sierpów, pow. Łęczycza
78.	Cegielnie Mech. Radzyń Podlaski	Radzyń Podlaski	122.	Cegielnia Mech. „Domiechowice“	Domiechowice, gm. Bełchatów, pow. Piotrków
79.	Cegielnie Mech. „Horodyszczce“	Chełm, ul. Ogrodowa 47	123.	Cegielnia Par. „Wiktor Weygand“	Zapusta Mała, gm. Charłupia, pow. Sieradz
80.	Cegielnia „Sierakowszczyzna“	Lublin, ul. Unicka 14	124.	Cegielnia ręczna „Samuel Runel“	Łódź, Radogoszcz, ul. Stasia 9
81.	Cegielnia „Czechówka Górna“	Lublin, ul. Drobna 17	125.	Cegielnia Mech. „Schylhabel“	Stryków, Smolice
82.	Cegielnia „Sabaudia“	Sabaudia, gm. Pasieki, pow. Tomaszów	126.	Cegielnia ręczna „Zaborów“	Zaborów, gm. Ujazd, pow. Brzeziny
83.	Cegielnia Mech. „Woźuczyn“	Woźuczyn, gm. Komarów, pow. Tomaszów	127.	Cegielnia ręczna Wł. Rutka	Łaznowska Wola, pow. Brzeziny
84.	Cegielnia w Parowie	Płock, Parowa 26	128.	Cegielnia Masz. „Wymysłów“ Sty-pułkowskiego	Wymysłów, pow. Łask
85.	Cegielnia „Łęczeszyce“	Goliany, pow. Grójec	129.	Cegielnia Mech. „Gospodarz“	kol. Gospodarz, gm. Gospodarz, pow. Łódź
86.	Cegielnia w Grzebowilku	Grzebowilk, pow. Mińsk Mazow.	130.	Cegielnia „Koplany“	Juchnowice, pow. Białystok
87.	Cegielnia Polubiejewo	Podlubiejewo, pow. Ostrów Maz.	131.	Cegielnia „Nowa Wieś“	Nowa Wieś, pow. Ełk
88.	Cegielnia „Lipiny“	Lipiny, pow. Mława	132.	Cegielnia „Niedźwiadki“	Niedźwiadki, pow. Ełk
89.	Cegielnia Parowa „Aleksandrów“	Aleksandrów Kujawski, ul. Toruńska	133.	Cegielnia „Czynsze“	Czynsze, pow. Ełk
90.	Cegielnia „Peterson“	Bydgoszcz (Okole), Nad-rzeczna 1/3	134.	Cegielnia „Pisanica“	Pisanica, pow. Ełk
91.	Cegielnia „Wielkie Bartodzieje“	Bydgoszcz, Ceglana 1	135.	Cegielnia „Regielnica“	Regielnica, pow. Ełk
92.	Fabryka Cegły „Saturn“	Chełmno, Szosa Łunawska 2	136.	Cegielnia „Wysokie“	Wysokie, pow. Ełk
93.	Cegielnia Parowa „Michałow“	Michałow, pow. Inowrocław	137.	Cegielnia „Siedliska“	Siedliska, pow. Ełk
94.	Cegielnia Parowa „Rusinowo“	Rusinowo, pow. Rypin	138.	Cegielnia „Woszczele“	Woszczele, pow. Ełk
95.	Cegielnia Par. „Przyłubie Polskie“	Solec Kujaw., Przedm. Toruńskie	139.	Cegielnia „Gołubie“	Gołubie, pow. Olecko
96.	Cegielnia Wapienno-Piaskowa	Świecie, ul. Dworcowa 2	140.	Cegielnia „Monety“	Rogówka, pow. Olecko
97.	Cegielnia „Falbanka“	Falbanka, pow. Włocławek	141.	Cegielnia „Kowale“	Kowale, pow. Olecko
98.	Cegielnia Wapienno-Piaskowa	Wiecbiork, ul. Wyzwolenia 16	142.	Cegielnia „Dubniki“	Dubniki, pow. Olecko
99.	Cegielnia „Bukowiec“	Buk. Góralski, pow. Brodnicki			
100.	Cegielnia Wap.-Piask. „Barcin“	Barcin, pow. Szubin			

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Miejsce położenia	Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Miejsce położenia
143.	Cegielnia „Wronki“	Wronki, pow. Olecko	196.	Cegielnia Parowa „T. Rubrich“	Kończyce-Konradów, pow. Nysa
144.	Cegielnia „Lębork I“	Lębork, ul. Lwowska 9	197.	Cegielnia Parowa „Kłodzik“	Głucholazy
145.	Cegielnia „Lębork II“	Lębork, ul. Wyjściowa 1	198.	Cegieln. Par. „Stanisław Mainka“	Imielnica
146.	Cegielnia „Lębork III“	Lębork; Nowa Wieś	199.	Cegielnia Parowa „J. Gawlik“	Sucha, pow. Strzelce
147.	Cegielnia „Lębork IV“	Lębork, ul. Nowowiejska 15	200.	Ceg. Par. „Franken Siersdorf“	Krępa, pow. Strzelce
148.	Cegielnia „Lębork V“	Lębork, ul. Puławskiego 12	201.	Cegielnia Parowa „Riedel“	Baworzów, Głębczycka, pow. Głębczyca
149.	Cegielnia „Lębork“	Nowa Wieś, pow. Lębork	202.	Cegielnia Parowa „Schramm“	Głubczyce
150.	Cegielnia „Bielkowo“	Bielkowo, pow. Gdański	203.	Cegielnia	Łukowice, pow. Zegań
151.	Cegielnia „Łapalice“	Łapalice, pow. Kartuzy	204.	Cegielnia	Dunielice, pow. Żary
152.	Cegielnia „Dębica“	Dębica pow. Elbląg	205.	Cegielnia	Chełmice, pow. Żary
153.	Cegielnia „Dąbrowa“	Dąbrowa, pow. Elbląg	206.	Cegielnia	Dębno, pow. Milcz
154.	Cegielnia „Wogenab“	Wogenab, pow. Elbląg	207.	Cegielnia	Swojec, pow. Wrocław
155.	Cegielnia „Nadbrzezie“	Nadbrzezie, pow. Elbląg	208.	Cegielnia	Tyniec, pow. Wrocław
156.	Cegielnia „Nadbrzezie II“	Nadbrzezie, pow. Elbląg	209.	Cegielnia	Leśnica, pow. Wrocław
157.	Cegielnia „Nadbrzezie III“	Nadbrzezie, pow. Elbląg	210.	Cegielnia	Skateczno, pow. Kłodzko
158.	Cegielnia Suchacz I“	Suchacz, pow. Elbląg	211.	Cegielnia	Swojec, pow. Wrocław
159.	Cegielnia „Suchacz II“	Suchacz, pow. Elbląg	212.	Cegielnia	Swojec, pow. Wrocław
160.	Cegielnia „Poklewo I i II“	Poklewo, pow. Elbląg	213.	Cegielnia	Parenacice, pow. Legnica
161.	Cegielnia „Kadynia I“	Kadynia, pow. Elbląg	214.	Cegielnia	Małoszyn, pow. Środa
162.	Cegielnia „Kadynia II“	Kadynia, pow. Elbląg	215.	Cegielnia	Małoszyn, pow. Środa
163.	Cegielnia „Tolmicka“	Tolmicka, pow. Elbląg	216.	Cegielnia	Małoszyn, pow. Środa
164.	Cegielnia „Kałdowo“	Kałdowo, pow. Gdański	217.	Cegielnia	Małoszyn, pow. Środa
165.	Cegielnia „Łęcze I“	Łęcze, pow. Elbląg	218.	Cegielnia	Wilkas, pow. Ząbkowice
166.	Cegielnia „Łęcze II“	Łęcze, pow. Elbląg	219.	Cegielnia	Proszyn, pow. Wrocław
167.	Cegielnia „Łęcze III“	Łęcze, pow. Elbląg	220.	Cegielnia	Sośnica, pow. Wrocław
168.	Cegielnia „Klukowo“	Klukowo, pow. Kartuzy	221.	Cegielnia	Kreblawice, pow. Wrocław
169.	Cegielnia „Bysewo“	Bysewo, pow. Kartuzy	222.	Cegielnia	Twarda Góra, pow. Sy- ców
170.	Cegielnia „Matarnia“	Matarnia, pow. Kartuzy	223.	Cegielnia	Oława, pow. Oława
171.	Cegielnia „Nytych„	Nytych, pow. Gdański	224.	Cegielnia	Oława, Przedmieście
172.	Cegielnia Elektr. „Tomsik“	Bobrowniki, pow. Tar- nowskie Góry	225.	Cegielnia	Henryków, pow. Trzeb- nica
173.	Cegielnia Parowa „Ullmana“	Brzezinka, pow. Katowice	226.	Cegielnia	Zajęczyn, pow. Trzebnica
174.	Cegielnia „Brzeszcze“	Bielsko, Strzelnicza 70	227.	Cegielnia	Kunice Żarska, pow. Żary
175.	Cegielnia Parowa „Włociańska„	Dziedzice, pow. Katowice	228.	Cegielnia	Kunice Żarska, pow. Żary
176.	Cegielnia Parowa „Zipser“	Czechowice Śląskie, pow. Bielsko	229.	Cegielnia	Jakubowice, pow. Żegan
177.	Cegielnia Elektr. „Rabinowicz“	Strzemieszycy, pow. Bę- dzin	230.	Cegielnia	Alemania, pow. Żagan
178.	Cegielnia Elektr. „Łagisza“	Łagisza, pow. Będzin	231.	Cegielnia	Mickinia, pow. Środa
179.	Cegielnia Parowa „Koszalew“	Będzin, ul. Kadrowa 6	232.	Cegielnia	Żegan, ul. Anny 19
180.	Cegielnia Parowa „Ślązak“	Strzybnica, pow. Tarnow- skie Góry	233.	Cegielnia	Żegan, ul. Annehoff
181.	Cegielnia Parowa „Goldmann“	Marusze, pow. Rybnik	234.	Cegielnia	Jeliniowo, pow. Żegan
182.	Cegielnia Par. „Juttner i Bolek“	Komorowice Śląskie, pow. Bielsko	235.	Cegielnia	Muchobor Wielki, pow. Wrocław
183.	Cegielnia „Gałuszka“	Bytom, ul. Dworska 5-a	236.	Cegielnia	Podlasie, pow. Zgorzelec
184.	Cegielnia Parowa „Kopiec“	Rybnik	237.	Cegielnia	Kunice Żarskie, pow. Żary
185.	Cegielnia Parowa „Schulik“	Niedobczyce, ul. Racibor- ska 4	238.	Cegielnia	Kunice Żarskie, pow. Żary
186.	Cegielnia Parowa „Zukermann“	Strzybnica	239.	Cegielnia	Zebrzydów, pow. Świdni- ca
187.	Cegielnia Parowa „Brzezinka“	Czarny Las, pow. Lubie- niec	240.	Cegielnia	Choina, pow. Wałbrzych
188.	Cegielnia „Potyka“	Brzezinka	241.	Cegielnia	Rysinów, pow. Wałbrzych
189.	Cegielnia „Jenas“	Niedobczyce,	242.	Cegielnia	Kunice Żarskie, pow. Żary
190.	Cegielnia Par. „Fryda i S-ka“	Pruchna, pow. Cieszyn	243.	Cegielnia	Kunice Żarskie, pow. Żary
191.	Cegielnia Elektr. „K. Kora“	Bielsko, ul. Słowackiego 54	244.	Cegielnia	Malenice, pow. Szprotawa
192.	Cegielnia Parowa „Wierczki“	Wierczki k. Zawiercia	245.	Cegielnia	Borowo, pow. Kłodzko — N. Ruda
193.	Cegielnia Par. „Alfons Mludek“	Racibórz	246.	Cegielnia	Humice, pow. Lignica
194.	Cegielnia Parowa „Schrumek“	Racibórz	247.	Cegielnia Parowa	Stawiec, pow. Milicz
195.	Cegielnia Parowa „Engelein“	Maciejowice, pow. Nysa	248.	Cegielnia Elektr.	Gajczyn, pow. Góra
			249.	Cegielnia	Jaskowice, pow. Lignica
			250.	Cegielnia „Wołów“	Wołów, ul. Soinawska 30

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Miejsce położenia	Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Miejsce położenia
251.	Cegielnia „Wołów — Wały“	Wały, pow. Wołów	300.	Cegielnia „Praca“	Koszalin, Morska 194
252.	Cegielnia „Wołów“	Wołów, ul. Ścinawska 5	301.	Cegielnia Piaszkowa „Ryczewo“	Ryczewo, pow. Słupsk
253.	Cegielnia	Szlagowo, pow. Kłodzko	302.	Cegielnia „Wierzchowo“	Wierzchowo, pow. Drawsko
254.	Cegielnia	Kranicz, pow. Wołów			sko
		Dolny	303.	Cegielnia „Smerdnica“	Smerdnica, pow. Gryfin
255.	Cegielnia	Grodzianów, pow. Wołów	304.	Cegielnia „Niebudzewo“	Szczecin, Wartysława 50
256.	Cegielnia	Ustroń k. Wałbrzycha	305.	F-ka Cegły Piaskowo-Wapiennej	Słupsk, ul. Grunwaldzka 6/7
257.	Cegielnia	Świebodzice			
258.	Cegielnia	Wołów, pow. Wołów, ul. Kościńska	306.	Cegielnia „Zamkowa“	Złociniec, pow. Drawsko
259.	Cegielnia	Wałbrzych, Niepodległości 54	307.	Cegielnia „w Zieleńcu“	Zieleniec, pow. Drawsko
260.	Cegielnia	Łukanów, pow. Oleśnica	308.	Cegielnia „Perzyce“	Perzyce, pow. Porzyce
261.	Cegielnia Parowa	Łukanów, pow. Oleśnica	309.	Cegielnia „Daleszewo“	Daleszewo, pow. Gryfin
262.	Cegielnia	Łukanów, pow. Oleśnica	310.	Zakłady Ceram. „Odrowąż“	Sołtyków, pow. Końskie
263.	Cegielnia	Grabnowo, pow. Oleśnica	311.	Zakłady Ceram. „Grabów“	Grabów, pow. Łęczycza
264.	Cegielnia	Grabnowo, pow. Oleśnica	312.	Pomorskie Zakł. Ceramiczne	Grudziądz, Pierackiego 37/59
265.	Cegielnia	Frydlant, pow. Wałbrzych	313.	Zakłady Ceramiczne „Łubna“	Baniocha, pow. Grójec
266.	Cegielnia	Górna Wroncza, pow. Góra	314.	Zakłady Ceramiczne „Mochty“	Mochty, pow. Płońsk
267.	Cegielnia	Przygorze, pow. Kłodzko	315.	Zakłady Ceramiczne „Gostków“	Gostków, pow. Ciechanów
268.	Cegielnia	Borowo, pow. Kłodzko	316.	Zakłady Ceramiczne „Henryków“	Chrzanów, pow. Błoński
269.	Cegielnia	Wały Dolnobrzeg, pow. Wołów	317.	Zakłady Ceramiczne P. Wajnberg	Sarnów, pow. Kozienice
270.	Cegielnia	Albertów pow. Ząbkowice	318.	Zakłady Ceramiczne „Anna“	Częstochowa, Huculska 10/80
271.	Cegielnia	Byczany, pow. Ząbkowice	319.	Częstoch. Zakł. Cer. S. B. Helman	Częstochowa, Jacka 14
272.	Cegielnia	Humice, pow. Lignica	320.	Kaliska Wytw. Kafli „Herman“	Kalisz, Górnośląska 19
273.	Cegielnia	Humice, pow. Lignica	321.	Fabryka Kafli Fr. Ostrowski	Ostrów, Gimnazjalna 35
274.	Cegielnia	Pawice, pow. Lignica	322.	Wytwórnia Kafli „Babiak“	Babiak, pow. Koło
275.	Cegielnia	Złotniki, pow. Lignica	323.	Wyrób Kafli i Piecownictwo	Krotoszyn, Śladowa 13
276.	Cegielnia	Stary Ottok, pow. Oława	324.	Wyrób Kafli w Rawiczu	Rawicz, Sarnowska 3
277.	Cegielnia	Laskowice, pow. Oława	325.	Fabryka Kafli „Zduny“	Zduny, pow. Krotoszyn
278.	Cegielnia	Siedlce, pow. Oława	326.	Wytwórnia Kafli „Gubin“	Gubin, ul. Warszawska 8
279.	Cegielnia	Oława, ul. Siedlecka	327.	Cegielnia Gar. Gen. „Dychów“	Dychów, pow. Krosno n/O
280.	Cegielnia Par. i Fabr. Gipsu	Łagiewniki, Krakowska	328.	Cegielnia Parowa „Pniów“	Pniów, pow. Słubice
281.	Płazowska Fabr. Dach. i cegły	Kraków-Płazów, Grunwaldzka 66	329.	Cegielnia Wapien.-Piaszkowa	Kurowo Stare, pow. Strzelce Kraińskie
282.	Cegielnia Żupy Solnej	Wieliczka	330.	Cegielnia Elektr. „Komorowiec“	Komorowiec, pow. Strzelce Kraińskie
283.	Zakłady Przem. „Konstancja“	Tarnów, Tuchowska 1200	331.	Cegielnia Elektr. „Dobiegiewo“	Dobiegiewo, pow. Strzelce Kraińskie
284.	F-ka Dach. i Ceg. „Tarnowianka“	Tarnów, Tuchowska 922	332.	Cegieln. Gar. Gen. „Chwalencice“	Chwalencice, pow. Gorzów
285.	Cegieln. Par. pod Zarz. Państw.	Górka k. Trzebini, pow. Chrzanów	333.	Cegielnia Parowa „Goszczanowo“	Goszczanowo, pow. Strzelce Kraińskie
286.	Cegieln. Par. pod Zarz. Państw.	Kąty, pow. Biała Krakowska	334.	Cegielnia Elektr. „Gorzów“	Gorzów, Warszawska 147
287.	Cegielnia „Emanuel Rost II“	Biała, ul. Słowackiego	335.	Cegielnia Parowa „Muszkowo“	Muszkowo, pow. Sulęcín
288.	Cegielnia Par. „Osfald Rost I“	Komorowice, pow. Biała	336.	Cegielnia Elektr. „Słońsk“	Słońsk, pow. Sulęcín
289.	Cegielnia Par. „J. Zipsera“ pod Zarz. Państw.	Biała, ul. 10 Lutego 82	337.	Cegielnia Elektr. „Glińsk“	Glińsk, pow. Świebodzin
290.	Par. Fabr. Cegieł i Dach.	Biecz, pow. Gorlice	338.	Cegielnia Elektr. „Myszęcín“	Myszęcín, pow. Świebodzin
291.	Par. Fabr. Cegieł, Dach. i Dren	Żółków, pow. Jasło	339.	Cegielnia Parowa „Rusinów“	Rusinów, pow. Świebodzin
292.	Cegielnia „Korpusowa“	Jarosław, Krakowskie 27	340.	Zakłady Ceramiczne	Murzynowo
293.	Cegielnia Kręgowa	Glinik Dolny, pow. Krosno	341.	Cegielnia „Kawaler“	Murzynowo
294.	Cegielnia „Minz Hauser“	Trzebuska, pow. Kolbuszowa	342.	Cegielnia „Krotoszyn“	Krotoszyn
295.	Cegielnia przy Małop. Tow. Cukr.	Przeworsk	343.	Cegielnia „Budzyń“	Budzyń, woj. Poznańskie
296.	Cegielnia „Wolność“	Koszalin, ul. Mieszka I Nr 44	344.	Cegielnia „Budyń“	Budyń, woj. Poznańskie
297.	Cegielnia „Płoty“	Płoty, pow. Łobez	345.	Cegielnia „Żabikowo“	Żabikowo, woj. Poznańskie
298.	Cegielnia Wap.-Piaszkowa	Berlinek, pow. Myślubórz	346.	Cegielnia „Perkiewicz“	Mosina, woj. Poznańskie
299.	Cegielnia „Przyszłość“	Koszalin, Rokossowskiego 34/36	347.	Cegielnia Parowa	Świerczewo
			348.	Zakłady Ceramiczne „Chlewnia“	Grodzisk, pow. Błoński
			349.	Zakłady Ceram. „Kozowszczyzna“	Kozowszczyzna, pow. Białystok
			350.	Zakłady Ceram. i Kafł. „Łomża“	Łomża, pow. Olecki
			351.	Kaflarnia	Łębork, Puławskiego 20

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Miejsce położenia	Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Miejsce położenia
352.	Kaflarnia	Lębork, Wyjściowa 3	398.	Betoniarnia	Gdańsk—Wrzeszcz
353.	Zakłady Ceram. „Miasteczko Ol“	Lębork, Wyjściowa 3	399.	F-ka Płyt Heroklitowych	Gdańsk—Sianki
354.	Zakłady Ceramiczne „Radoszów“	Kochłowice, ul. Oświęcim- ska	400.	F-ka Płyt Heroklitowych	Pobiedziska, pow. Poznań
355.	Zakłady Ceram. B-ci Billewicz	Dąbrowa Górna, pow. Bę- dzin	401.	Betoniarnia i Żwirownia „Reda“	Reda, pow. Morski
356.	F-ka Kafli „B. Redner“	Nysa, Jagiellońska 33	402.	Betoniarnia „Dzierżoń“	Dzierżoń, pow. Sztum
357.	F-ka Kafli „Zgoda J. Bonk“	Strzelce, ul. Powstańców 51	403.	F-ka Cegły Białej „Skarszewy“	Skarszewy, pow. Kościerski
358.	F-ka Kaf. bud. piecy „E. Streibel“	Prądnik, ul. Batorego 33	404.	F-ka Cegły Białej „Elbląg“	Elbląg, Grażyny 2
359.	Elektr. Zakłady Ceramiczne	Wilanowice, pow. Biała	405.	Betoniarnia	Elbląg, pow. Elbląg
360.	Zakłady Ceramiczne „Bonarka“	Kraków-Łągiwniki, Kra- kowska	406.	F-ka Wyr. Bet. i Terrazowych	Chorzów, ul. Krzywa 16
361.	Fabryka Kafli w Myśluborzu	Myśluborz, pow. Żymiersk	407.	F-ka Bet. i Cementu „Piotrowice“	Piotrowice, Sobieskiego 8
362.	Zakłady Ceramiczne „Słupsk“	Słupsk, ul. Bałtycka Wschowa, Koniewa 30	408.	F-ka Cem. i Kamienia Sztucz.	Skoczów, Górny Bór
			409.	F-ka Betonu „Strzybnica“	Strzybnica, pow. Tarnow- skie Góry
			410.	Zakład Betoniarski	Sosnowiec, Dęblińska 60
			411.	F-ka Element. Bud. pod Zarz. Państ.	Bielskie, Dolne Przedm. 21
			412.	F-ka Lekkiego Betonu „Betael“	Pszczyna, ul. Dworcowa
			413.	Wytw. Wyr. Bet. „Antoni Rosel- busch“	Gliwice

WYTWÓRNIENIE BETONÓW

363.	Wytw. Wyrobów Cementowych	Ostrów Wlkp., Armii Czerwonej	414.	Zakłady Wyrobów Betonowych	Nowa Wieś Opolska
364.	„Tera-Beton“ w Kaliszu	Kalisz, Górnośląska 48	415.	Wytw. Wyr. Bet. dawn. Himmel	Niewiadom
365.	Wytw. Wyrobów Cementowych	Kalisz, Górnośląska 48	416.	Wytw. Wyr. Beton. i Terrazowych	Racibórz, ul. Willowa 5
366.	Wytw. Betn. „Schlichtyngowa“	Gniezno, Witkowska 12 Schlichtyngowa, pow.	417.	Zakład Betoniarski	Grabówka k. Kędzierzyna
367.	Wytw. Wyr. Cement. „Wschowa“	Wschów	418.	Wytw. Wyr. Betonowych	Kluczbork, ul. Opolska 7
368.	Wytw. Wyr. Ceramicznych	Koło, Kolejowa 1—3	419.	Wytw. Wyr. Cem. pod Zarz. Pań.	Nysa, Grockowska 7-a
369.	F-ka Wyrob. Beton „Konrad“	Fabianowo, pow. Poznań	420.	Wytw. Wyr. Cementowych	Pyczków, Stacyjna 1
370.	Wytw. Wyr. Cement. „Sulechów“	Sulechowo, Świebodziń- ska 52	421.	Przem. Towar. Cem. i Sztucz.	Cieszyn, Jana Kubisza 4
371.	Wytw. Wyr. Beton. w Pile	Piła, ul. Walki Młodych 156		Kamieni	
372.	Betoniarnia Mech. „Starołęka“	Poznań, Forteczna 12/14	422.	F-ka Lekkich Bet. (K. Sednitz)	Bytom, Lipowa 38
373.	Wytw. Wyr. Cement. „Zamysłów“	Zamysłów, pow. Wschowa	423.	Zakł. Przem. Bet. „Wibroeton“	Dąbrowa Górnicza, Pi- sudskiego 1
374.	Wytw. Ceg. Cem. „Drzewce Nowe“	Drzewce Nowe, pow. Wschowa	424.	Wytw. Wyr. Beton. „Jason.“	Prudnik, Wiejska 14
375.	Wytw. Wyr. Cement. „Trzcianka“	Trzcianka, pow. Piła	425.	Wytwórnia Wyrob. Betonowych	Wrocław, ul. Rychtarska 3
376.	Wytw. Wyr. Cem. „Nowy Tomyśl“	Nowy Tomyśl, pow. No- wy Tomyśl	426.	Wytwórnia Wyrob. Betonowych	Pontnów, pow. Lignica
377.	Wytw. Wyr. Cement. „Korzysko Wielkie“	Korzysko Wielkie	427.	Wytwórnia Wyrob. Betonowych	Wrocław, ul. Stalina 213
378.	Lubuska Wytw. Wyr. Cement.	Zielona Góra, Piaskowa 3	428.	Wytwórnia Wyrob. Betonowych	Wrocław, Niklosstrasse
379.	Wytwórnia Wyrob. Cementowych	Znin, ul. Dąbrowskiego 7	429.	Wytwórnia Wyrob. Betonowych	Ząbkowice, Lignicka 5
380.	Wytw. Wyr. Cement. „Oborniki“	Oborniki, Dworcowa 54	430.	F-ka Wyr. Beton. „Montadom“	Lignica, ul. Kossowicka
381.	Wytw. Wyr. Cement. „Kępno“	Kępno, Dworcowa 18	431.	F-ka Wyrobów Betonowych	Lignica, Sadowa 13
382.	Wytw. Wyr. Cementowych	Rataje 142, pow. Poznań	432.	Państw. Przeds. Bet. Bud.	Gryf Śląski, pow. Lwówek
383.	Wytw. Wyr. Cement. „Gorzów“	Gorzów, Mickiewicza 19/20	433.	Państw. Wytw. Wyrob. Betonow.	Strzelin, Weichelwitz
384.	F-ka Wyrob. Cement. „Miłów“	Miłów, pow. Krosno	434.	Państw. Wytw. Wyrob. Beton.	Wrocław, Raustrasse
385.	Warsztat. Wyr. Cem. „Chocim“	Chocim, pow. Strzelce	435.	Żwirownia	Swojec, pow. Wrocław
386.	Wytw. Wyrobów Betonowych	Zwierzyn, pow. Strzelce	436.	Żwirownia	Stary Gaj, pow. Wrocław
387.	Wytw. Wyrob. Cementowych	Skwierzyna, pow. Skwie- rzyna	437.	Wytw. Wyr. Bet. dawn. Groeger	Biała, ul. A. Pysza
388.	Wytw. Wyrob. Cementowych	Przytocznia, pow. Skwie- rzyna	438.	Wyr. Bet. i Skł. Mat. Bud. Winer i Goldhammer	Kraków, Prądnicka 13
389.	Wytw. Wyrob. Cementowych	Drawiny, pow. Strzelce	439.	F-ka Wyr. Beton. „Montadom“	Ogrodzieniec k. Zawiercia
390.	Wytw. Wyrob. Betonowych	Gostyń, pow. Gostyń	440.	Betoniarnia	Radymno, pow. Jarosław
391.	Wytw. Wyrob. Betonowych	Miękawkó, pow. Poznań	441.	Żwirownia w Kuldzewie	Kuldzewo, pow. Słupsk
392.	Betoniarnia „Webera“	Wieluń, Sieradzka 12			
393.	Betoniarnia „Boldta“	Kutno, Sienkiewicza 27			
394.	F-ka Wyrob. Beton. „Tri“	Bydgoszcz—Białobłota			
395.	F-ka Wyrob. Bet. Kemna i S-ka“	Bydgoszcz, Fordońska 89			
396.	Żwirownia „Śrem“	Nochowo, pow. Śrem			
397.	Żwirownia „Suchylas“	Suchylas, pow. Poznań			

WYTWÓRNIENIE IZOLACJI

442.	F-ka Papy Dach. pod Zarz. Państ.	Piła, Osóbki Morawskiego 156	442.	F-ka Papy Dach. pod Zarz. Państ.	Piła, Osóbki Morawskiego 156
443.	Fabryka Papy Dachowej	Piła, Okrzei 15	443.	Fabryka Papy Dachowej	Piła, Okrzei 15
444.	Fabryka Papy	Czerwonak, pow. Poznań	444.	Fabryka Papy	Czerwonak, pow. Poznań
445.	Fabryka Papy „Ruberoid“	Jarocin, ul. Poznańska	445.	Fabryka Papy „Ruberoid“	Jarocin, ul. Poznańska
446.	Fabryka Papy „Kowalski“	Łódź	446.	Fabryka Papy „Kowalski“	Łódź
447.	Grudządzka F-ka Papy Dach.	Grudziądz, Pierackiego 61/63	447.	Grudziądzka F-ka Papy Dach.	Grudziądz, Pierackiego 61/63
448.	F-ka Papy i Wyrob. Ceram.	Chełmia, ul. Bydgoska 9	448.	F-ka Papy i Wyrob. Ceram.	Chełmia, ul. Bydgoska 9

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Miejsce położenia	Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Miejsce położenia
449.	F-ka Papy i Izolacji „Korsaka“	Warszawa - Praga, Korsaka 3/5	484.	F-ka Papy i Wyr. Cem. i Dest. Smoły	Bytowo, Dworcowa 13
450.	F-ka Papy „Zawisty Dzikie“	Zawisty Dzikie, pow. Ost-rów	485.	F-ka „Vedag“	Szczecin—Port, ul. Górno-śląska
451.	Państw. Fabryka Papy	Lublin, ul. Fabryczna 24	486.	F-ka Papy i Wyrob. Beton.	Świdwin, pow. Białogard
452.	Fabr. Papy Dach. „Orunia I“	Orunia, pow. Gdańsk	WYTWÓRNIENIE MATERIAŁÓW NOWYCH		
453.	Wytw. Papy Dach. „Letniewo“	Gdańsk, Letniewo, Wiśla-na 25	487.	Zakłady Przem. „Eternit“	Lublin, ul. Firlejowska 32
454.	Wytw. Papy Dach. „Pszczółki“	Pszczółki, pow. Gdański	488.	Wytw. Mat. Trzciniowych	Malbork, pow. Malbork
455.	Wytw. Papy Dach. „Lębork I“	Lębork, Zwycięstwa 6	489.	Wytw. Płyt Heraklitowych	Gdańsk—Sianki
456.	Wytw. Papy Dach. „Malbork“	Malbork, Daleka 70	490.	Wytwórnia Weliny i Płyt Izolac.	Środa, pow. Środa
457.	Wytw. Papy Dach. „Elbląg“	Elbląg, Żeromskiego 1	491.	Wytw. Izol. i Płyt Izolacyjnych	Wrocław—Żarniki
458.	Wytw. Papy Dach. „Lębork II“	Lębork, Nowowiejska 81	492.	Wytw. Płyt Izolacyjnych	Lignica, Łukowa 4
459.	Wytw. Papy Dach. „Orunia II“	Orunia, pow. Gdańsk, Sandomierska 6	493.	Wytw. Płyt Izol. „Suprema“	Chałupy, pow. Wałbrzych
460.	F-ka Papy Dach. „Impregnacja“	Starogard, Pomorska	494.	Polska F-ka Płyt Azbest. Cem.	Kraków, Zabłocie 37
461.	F-ka Papy Dach. „Robert Streit“	Katowice III, Marcina 8	495.	Montadom	Ogrodzieniec, pow. Zawiercie
462.	F-ka Papy Dach. „Wybraniec“	Kochłowice, Wyzwolenia 36	496.	Wytwórnia Mat. Trzciniowych	Widuchowo, pow. Gryfin
463.	F-ka Papy im. Nestmana	Sosnowiec, Chemiczna 8	WYTWÓRNIENIE GIPSU		
464.	F-ka Papy Dach. „Jakobson“	Mysłowice, ul. Boliny 5	497.	Zakład Przem. Standart-Gips S.A.	Jędrzejów, ul. Kolejowa 10
465.	F-ka Papy „Asfalt“	Zawiercie, ul. Towarowa 22-24	498.	Wapiennik „Gołubie“	Gołubie, pow. Olecki
466.	F-ka Uszczelnień „Latos“	Sosnowiec, ul. Pańska 35	STOLARNIE		
467.	F-ka Papy „E. Grose“	Sosnowiec, ul. Pańska 35	499.	Wytw. Wełny Drzewnej	Miały
468.	F-ka Papy Dach. „O. Hampf“	Strzelce, Karola Miarki 1	500.	Stolarnia i Tartak	Falenica
469.	Wytw. Papy	Oława, ul. Różana 82	501.	Stolarnia dawn. „Weiss“	Paczków, Robotnicza 2
470.	Wytw. Papy	Leśnica, pow. Wrocław	502.	Stolarnia dawn. „Kastuer“	Paczków, Paczkowska 1
471.	Wytw. Papy	Wrocław, Kellerstrasse 33	503.	Stolarnia dawn. „Kaudler“	Paczków, Fabryczna 8
472.	Wytw. Papy	Wrocław, Trzebnicka 76	504.	Stolarnia dawn. „Hachotz“	Paczków, Szkolna 6
473.	Wytw. Papy	Wrocław, Bobrowska 116	505.	Stolarnia dawn. „Kunze“	Paczków, Staszica 15
474.	Wytw. Papy	Ząbkowice, Legnicka 25	506.	Zakł. Przem. Drzew-n.p.f. „Korn“	Bielsko
475.	Wytw. Papy	Olszyna Lubańska, pow. Lubań	507.	Wszystkie Stolarnie	Dobrodziec
476.	F-ka Papy	Rysinów 204, pow. Wałbrzych	508.	Wytw. Wełny Drzewnej	Krusiejów
477.	Wytw. Papy	Rakowice Wielkie	509.	Stolarnia	Legnica, ul. Polna 13
478.	Wytw. Papy	Noskowice, pow. Głogów	510.	Stolarnia Mechaniczna	Jarosław
479.	Wytw. Papy	Zielonka, pow. Brzeg	ZWIROWNIE		
480.	F-ka Papy Dach. „Papapol“	Górny	511.	Państw. Zakł. Ekspł. Żwiru i Ka-mieni „Lubiana“	Lubiana, pow. Kościerzyna
481.	F-ka Papy „Papapol“	Kraków, Łagiewnicka 57	512.	Żwirownia „Łapin“	Łapin, pow. Gdańsk
482.	F-ka Papy Dachowej „Słupsk“	Gorlice, ul. Polna 8	(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 30 sierpnia 1947 r. Nr 113, poz. 723).		
483.	F-ka Papy i Wyrob. Beton.	Słupsk, ul. Grunwaldzka 81 Koszalin, ul. Jana z Kol-na 34			

297.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 września 1947 r. L. D. III. 7468/7/47

w sprawie rachunkowości podatku gruntowego.

Do

Izb skarbowych i urzędów skarbowych.

W wykonaniu postanowień §§ 10 i 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r. o obowiązku uiszczenia przez niektóre gospodarstwa rolne podatku gruntowego w ziemiopłodach

(Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 296), oraz § 6 rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych, Apropowizacji oraz Skarbu z dnia 15 lipca 1947 r. w sprawie nadzoru nad wymiarem

i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 300) i w ślad okólnika Nr 141 z dnia 6 czerwca 1947 r. Nr D. III. 4461/7/47 Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1. Poczynając od dnia 22 sierpnia 1947 r. zarządy gmin wiejskich i miejskich są obowiązane odprowadzać do kas urzędów skarbowych na cele specjalne 3% ogólnej sumy wpływów, osiągniętych z podatku gruntowego łącznie z dodatkiem za zwłokę.

Z tym samym dniem za podstawę do podziału wpływów z podatku gruntowego, przewidzianego w art. 5 i 6 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 199) zarządy gmin miejskich i wiejskich przyjmować mają nie 100% z ogólnych wpływów z podatku gruntowego (łącznie z dodatkiem za zwłokę) lecz 97% tej sumy tj. sumę wpływów, jaka pozostaje po potrąceniu 3% wspomnianych wpływów na cele specjalne.

W roku 1947 wprowadzony zostaje pobór podatku gruntowego w ziemiopłodach przy czym na urzędy skarbowe nałożony został obowiązek przekazywania związkom samorządowym i instytucjom wymienionym w art. 5 i 6 wspomnianego dekretu o finansach komunalnych równowartości gotówkowej ich udziałów w podatku gruntowym, pobranym w ziemiopłodach.

2. Odprowadzane przez zarządy gmin miejskich i wiejskich części sumy wpływów w podatku gruntowym, pobrane przez te zarządy w gotówce, kasy urzędów skarbowych zachowują w sposób przewidziany w zarządzeniu z dnia 6 czerwca 1947 r. Nr D. III. 4461/7/47 z tym, że:

- a) na koncie gminy w księdze bierczej kontują całą sumę odprowadzoną przez daną gminę, nie wyłączając odprowadzonej przez tę gminę sumy z tytułu 3% na cele specjalne,
- b) sumy z tytułu wspomnianych 3% na cele specjalne zapisują w dziennikach specjalnych Nr 1 i Nr 2 w oddzielnych przedziałkach,
- c) miesięczną sumę z tytułu wspomnianych 3% na cele specjalne zachowują na rachunek bieżący urzędu skarbowego.

W związku z tym ulega zmianie wzór deklaracji składanej przez zarządy gmin przy odprowadzaniu sum do kasy urzędu skarbowego. Wzór deklaracji w załączeniu.

3. Z uwagi na to, że zmieniony klucz podziału wpływów z podatku gruntowego obowiązuje już począwszy od wpływów pobieranych przez te urzędy z tego tytułu od dnia 22 sierpnia 1947 r. kasy urzędów skarbowych:

- a) ustalą sumę pobranego przez poszczególne zarządy gmin podatku gruntowego (wraz z dodatkiem za zwłokę) za czas od dnia 22 sierpnia 1947 r. po koniec okresu objętego ostatnią deklaracją zarządu gminy, sporządzonej na wzorze, dołączonym do

okólnika Nr 94 z dnia 2 maja 1947 r. Nr D. V. 3068/1/47 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 13, poz. 155),

- b) ustalą sumy podlegające za ten okres odprowadzeniu do kasy urzędu skarbowego wg nowego klucza podziałowego, sumy jakie za ten sam okres zostały odprowadzone do kasy tego urzędu wg dotychczasowego klucza, oraz sumy jakie urząd gminy winien odprowadzić dodatkowo,
- c) przypiszą na koncie danej gminy ogólną sumę przypadającą do dodatkowego odprowadzenia z równoczesnym wezwaniem zarządu gminy do zapłaty tej sumy; do wezwania dołączyć należy kopię rozliczenia wg p. a i b niniejszego ustępu.

Przy sposobności zachowywania dodatkowej wpłaty uskuteczniającej przez dany zarząd gminy kasa urzędu skarbowego dokona sprostowania powstałej na skutek powyższego obliczenia różnicy w zachowaniu części wpływów z podatku gruntowego między poszczególnych udziałowców.

4. Na podstawie otrzymywanych od powiatowych pełnomocników rządowych do spraw podatku gruntowego zestawień zboża pobranego z każdej gminy za miesiąc ubiegły kasy urzędów skarbowych obliczają równowartość tego zboża w gotówce wg cen ustalonych rozporządzeniem Ministrów Administracji Publicznej i Ziemi Odzyskanych z dnia 20 maja 1947 r. w sprawie wykonania art. 7 ust. 3 dekretu o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 232). Obliczenia tego kasy urzędów skarbowych dokonują na dotyczących zestawieniach pełnomocników i to w odniesieniu zarówno do każdej gminy jak i całego powiatu. Równocześnie kasa urzędu skarbowego dokonuje podziału równowartości gotówkowej dostarczonego z danej gminy zboża między poszczególnych udziałowców sporządzając w tym celu dla każdej gminy notę przychodową zawierającą następujące dane:

- a) nazwę gminy,
- b) datę i pozycję zestawienia pełnomocnika,
- c) ogólną sumę równowartości gotówkowej dostarczonego przez tę gminę zboża,
- d) rozbitcie tej sumy między poszczególnych udziałowców (3% na cele specjalne, gmina, powiat, związek samorządowy, wojewódzki związek samorządowy, Komunalny Fundusz Pożyczkowo-Zapomogowy, Związek Samopomocy Chłopskiej oraz Skarb Państwa).

Wspomnianą notę sporządza się przebitkowo w 2 egzemplarzach.

5. Ogólną sumę równowartości zboża dostarczonego przez wszystkie gminy danego powiatu kasa urzędu skarbowego zapisuje na podstawie wspomnianego zestawienia pełnomocnika na rozchód sum budżetowych części 27 dział 1 § 1 na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Kredyt na ten cel będzie uruchomiony wyłącznie na rachunku Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

O sumie dokonanych z tego tytułu wydatków w danym miesiącu izba skarbową będzie donosić Ministerstwu Skarbu (Centralna Księgowość) w terminie do dnia 20 następnego miesiąca.

6. Sumę równowartości w gotówce zboża dostarczonego przez poszczególne gminy kasa urzędu skarbowego zapisuje równocześnie na podstawie wspomnianych not przychodowych na przychód, stosując się w tej mierze do postanowień zarządzenia z dnia 6 czerwca 1947 r. Nr D. III. 4461/7/47 z tym, że:

a) w dzienniku specjalnym podatku gruntowego sumy przypadające poszczególnym udziałowcom zapisuje się w osobnych przedziałkach kwotowych,

b) sum przypadających gminie, powiatowemu związkowi samorządowemu i wojewódzkiemu związkowi samorządowemu nie kontuje na koncie danej gminy w księdze bierczej,

c) miesięczne sumy wpływów przypadających gminom oraz powiatowemu związkowi samorządowemu zapisuje na dotyczących kontach tych związków w księdze sum komunalnych,

d) miesięczne sumy przypadające wojewódzkiemu związkowi samorządowemu zapisuje do wykazu szczegółowego sum obrotowych rachunek Nr 8 gr. B p. n. „Wojewódzki związek samorządowy — udział w podatku gruntowym pobranym w ziemiopłodach“.

7. Do wykazów szczegółowych przychodów sum komunalnych gmin kasy urzędów skarbowych dołączają odpisy not przychodowych o których mowa w p. 4 niniejszego zarządzenia. Odbitki tych not stanowią dla dotyczących gmin dowody odprowadzenia poszczególnym udziałowcom części wpływów z podatku gruntowego pobranego w ziemiopłodach, tudzież podstawę do uzgodnienia otrzymanych od pełnomocnika wykazów pobranego podatku w ziemiopłodach od poszczególnych podatników.

8. Miesięczne sumy wpływów przypadających gminom i powiatowemu związkowi samorządowemu kasy urzędów skarbowych przelewają na rachunki dotyczących związków w instytucjach bankowych.

W ten sam sposób przekazują izby skarbowe sumy udziałów w podatku gruntowym należne wojewódzkiemu związkowi samorządowemu.

9. Z zarachowanych na własny rachunek bieżący wpływów z tytułu 3% podatku gruntowego na cele specjalne urzędy skarbowe pokrywają wydatki z tytułu wynagrodzeń (premi), kosztów podróży i diet poborców społecznych podatku gruntowego oraz premii pracowników władz wymiarowych.

Wyплаты tych sum dokonują urzędy skarbowe na podstawie otrzymanych od pełnomocników powiatowych:

a) list wynagrodzeń (premi),

b) rachunków kosztów podróży i diet poborców społecznych.

Przy dokonywaniu powyższych wypłat mają zastosowanie postanowienia przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych.

Do czasu uzyskania wpływów z tytułu wspomnianych 3% na cele specjalne wypłaty z tytułu premii, diet i kosztów podróży poborców społecznych oraz premii pracowników władz wymiarowych urzędy skarbowe pokrywały będą ze specjalnego kredytu uruchomionego na ten cel w części 27 budżetu, kredyt ten izby skarbowe rozprowadzą w porozumieniu z wojewódzkimi pełnomocnikami do spraw podatku gruntowego między poszczególne urzędy skarbowe przez przelew na rachunki bieżące tych urzędów. Całkowitą sumę otrzymaną na ten cel z kredytu urzędy skarbowe przeleją bezzwłocznie na wznowienie kredytów części 27 budżetu z wpływów osiągniętych z tytułu 3% na cele specjalne.

10. Izba Skarbowa wyda bezzwłocznie dalsze ewentualne zarządzenia kasom podległych urzędów skarbowych i dopilnuje ich wykonania.

Dyrektor Departamentu:
Ivanka

Zarząd Gminy

Załącznik do okólnika Min. Skarbu z dnia 3 września 1947 r.
L. D. III. 7468/7/47.
Wzór dla gmin wiejskich.

w

W Y K A Z

pobranego podatku gruntowego w m-cu..... 194... r.

	s u m a			
	w miesiącu sprawozdawczym		razem od początku okresu budżet.	
	zł	gr	zł	gr
A. Ogólna suma pobranego podatku łącznie z dodatkiem za zwłokę				
B. Z ogólnej sumy wpływów (rubr. A) potrąca się 3% na zwrot kosztów podróży, diety dla poborców społecznych i premie t. j.				
C. Pozostała suma wpływów do podziału				
D. Z sumy wpływów (rubr. C) przypada Państwu 20% t. j.				
E. Z sumy wpływów (rubr. C) przypada Komunalnemu Funduszowi Pożyczkowo-Zapomogowemu 20% t. j.				
F. Z sumy wpływów (rubr. C) przypada Związkowi Samopomocy Chłopskiej 2%				
G. Razem podlega odprowadzeniu do kasy urzędu skarbowego (łącznie sumy z rubryki B+D+E+F).				

....., dnia 194.. r.

M. P.

Wójt Gminy
podpis

Adnotacja kasy urzędu skarbowego.

Dnia 194 ... r. Zarząd Gminy wpłacił kwotę zł gr ..., którą zarachowano pod poz. dz. przych

.....
Kierownik działu rach.-kasowego

Zarząd Miejski

Wzór dla gmin miejskich.

w

W Y K A Z

pobranego podatku gruntowego w m-cu..... 194... r.

	s u m a			
	w miesiącu sprawozdawczym		razem od początku okres budżetowego	
	zł	gr	zł	gr
A. Ogólna suma podatku gruntowego łącznie z dodatkiem za zwłokę				
B. Z ogólnej sumy wpływów (rubr. A) potrąca się 3% na zwrot kosztów podróży i diet dla poborców społecznych i premie				
C. Pozostała suma wpływów do podziału				
D. Z sumy tej (rubr. C) przypada 3% Związkowi Samopomocy Chłopskiej				
E. Razem podlega odprowadzeniu do kasy urzędu skarbowego (łącznie z rubr. B+D).				

....., dnia 194.. r.

M. P.

Prezydent Miasta

Burmistrz ;
podpis

Adnotacja kasy urzędu skarbowego.

Dnia 194 ... r. Zarząd Miejski wpłacił kwotę zł gr ..., którą zarachowano pod poz. dz. przych.

Kierownik działu rach.-kasowego

298.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 sierpnia 1947 r. L. D. V. 7454/3/47 (Nr 283)

w sprawie potrącalności świadczeń na rzecz odbudowy Warszawy.

Do

Izb Skarbowych, urzędów skarbowych i urzędów
rewizyjnych.

Uwzględniając znaczenie gospodarcze świadczeń ponoszonych na rzecz odbudowy Warszawy, Ministerstwo Skarbu poleca zaliczać do kosztów uzyskania przychodów podlegających potrąceniu na podstawie art. 10 dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99) należycie

udokumentowane ofiary poniesione na ten cel w roku podatkowym 1947 przez podatników podatku dochodowego prowadzących prawidłowe księgi hardłowe.

Dyrektor Departamentu:
St. Kołakowski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU

KOMUNIKAT

o unieważnieniu pieczęci urzędowej.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Szczecinie zaginęła pieczęć metalowa do tuszu o średnicy 36 mm i napisem w otoku: „Kontrola Skarbowa 270“. Zagubioną pieczęć unieważnia się.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Płocku, w Urzędzie Skarbowym w Płocku stwierdzono w blokach pokwitowań dziennika specjalnego wzór Nr 1, Serii D brak pokwitowań za Nr Nr 389620 a, b, c, d, e oraz 389698 a, b, c, d, e. Wymienione pokwitowania unieważnia się.

SPROSTOWANIE

W Nr 14 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z dnia 20 czerwca 1947 r. pod poz. 160 w tekście okólnika Ministra Pracy i Opieki Społecznej Nr 20/47 z dnia 18 marca 1947 r. w sprawie pracy w godzinach nadliczbowych, w części III, zdaniu ostatnim omyłkowo wydrukowano „1200 godzin“ zamiast „120 godzin“, co niniejszym prostuje się.

OGŁOSZENIE

o unieważnieniu legitymacji służbowej.

Unieważnia się legitymację służbową wystawioną przez Dyрекcję Państwowego Monopolu Spirytusowego Nr Og. B. 1/2248/R na nazwisko Anny Susłowskiej.

Cena Zł. 52

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna 1500; półroczna zł 850; kwartalna zł 500; miesięczna zł 200.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1947 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4. Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wwnosi zł 70.